

Sygn. akt VIII RC 49/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 29 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Pękała

Protokolant: stażysta Aleksandra Dardzikowska

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy

z powództwa C. M.

przeciwko A. M. (1)

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

I. ustala, że obowiązek alimentacyjny powoda C. M. wobec pozwanej A. M. (1), ustanowiony wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 14 maja 2009 roku, wydanym w sprawie VIII RC 196/09, ustał z dniem 1 sierpnia 2015 roku;

II. w pozostałej części postępowanie umarza;

Sygn. akt VIII RC 49/16

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do Sądu w dniu 13 listopada 2015 r. powód C. M. wniósł o ustalenie wygaśnięcia jego obowiązku alimentacyjnego względem pozwanej A. M. (1), ustalonego wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 14 maja 2009 r., o sygn. akt VIII RC 196/09 - z dniem 1 lipca 2015 r.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że ww. wyrokiem Sąd Rejonowy w S. zasądził od niego na rzecz córki alimenty w kwocie po 400 zł miesięcznie. Pozwana w dniu 1 sierpnia 2015 r. ukończyła 26 lat, a 22 sierpnia 2015 r. zawarła związek małżeński. A. M. (1) rozpoczęła w 2008 roku naukę na wyższej uczelni; studia ukończyć powinna zatem w 2013 r., aktualnie zaś pozwana pracuje. W związku z powyższym strony w dniu 19 sierpnia 2015 r. zawarły ugodę, zgodnie z którą obowiązek alimentacyjny powoda względem pozwanej miał wygasnąć z dniem 1 sierpnia 2015 r.

Na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2016 r. pozwany wniósł o ustalenie wygaśnięcia jego obowiązku alimentacyjnego z dniem 1 sierpnia 2015 r.

Pozwana A. B. na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2016 r. uznała powództwo.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. B. (poprzednio A. M. (1)) urodzona w dniu (...) jest córką C. M. i E. F.. Pozwana ma ukończone 26 lat.

Dowód:

- odpis skrócony aktu urodzenia, k. 9.

Wyrokiem wydanym w dniu 14 maja 2009 r., wydanym w postępowaniu o sygn. akt VIII RC 196/09, Sąd Rejonowy Szczecin – P. i Zachód w S. zasądził od pozwanego C. M. na rzecz powódki A. M. (1) alimenty w kwocie po 400 zł miesięcznie począwszy od dnia 14 maja 2009 r. płatne z góry do dnia 15 każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

Dowód:

- wyrok Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 14 maja 2009 r., w aktach sprawy VIII RC 196/09, k. 110.

W chwili wydania ww. orzeczenia A. M. (2) ukończona 19 lat i była studentką I roku (...) na kierunku wychowanie fizyczne. Ww. zamieszkiwała w mieszkaniu dziadków w S. i nie ponosiła kosztów utrzymania tego lokalu; miesięczny koszt jej utrzymania wynosił ok. 1.200 zł.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanej A. B. (poprzednio A. M. (1)) w aktach sprawy VIII RC 196/09, k. 63 – 64.

C. M. miał ukończone 43 lata, pracował w firmie (...) za wynagrodzeniem 1.550 zł

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego C. M., w aktach sprawy VIII RC 196/09, k. 64 – 65.

W dniu 22 sierpnia 2015 r. A. B. zawarła związek małżeński; małżonek pozwanej pracuje jako ślusarz. Ww. kontynuuje naukę na wyższej uczelni na kierunku pedagogika oraz dodatkowo prowadzi zajęcia ruchowe w przedszkolu za co otrzymuje 340 zł miesięcznie.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanej A. B. , k. 27.

W dniu 19 sierpnia 2015 r. strony zawarły ugodę i ustaliły, iż obowiązek alimentacyjny powoda względem pozwanej wygaś z dniem 1 sierpnia 2015 r. Ponadto C. M. złożył oświadczenie, zgodnie z którym nie będzie dochodził zwrotu alimentów pobranych od niego przez pozwaną za okres do dnia 1 sierpnia 2016 r.

Dowód :

- ugoda, k. 5.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwano na uwzględnienie.

Pozwem wniesionym do Sądu w dniu 13 listopada 2015 r. powód wniósł o Powód o ustalenie wygaśnięcia jego obowiązku alimentacyjnego względem pozwanej z dniem 1 lipca 2015 r. Na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2016 r. sprecyzował natomiast żądanie pozwu i wniósł o ustalenie wygaśnięcia jego obowiązku alimentacyjnego z dniem 1 sierpnia 2015 r.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Stosownie do treści art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Nadto w myśl art. 203 § 4 k.p.c. sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

W ocenie Sądu strona powodowa skutecznie cofnęła pozew za okres od 2 lipca do 1 sierpnia 2015 r. Pozwana wyraziła zgodę na cofnięcie powództwa. Strony są zgodne co do terminu wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego powoda.

W toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które by wskazywały, że cofnięcie pozwu jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Uwzględniając całokształt powyższych okoliczności należało w tej części umorzyć postępowanie w sprawie, o czym orzeczono w punkcie II sentencji postanowienia.

Żądanie pozwu zostało oparte o przepis art. 138 k.r.o. zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Powyższy przepis uzależnia czas trwania obowiązku alimentacyjnego względem dziecka od uzyskania przez nie możliwości samodzielnego utrzymania się. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 maja 2002 r., sygn. akt V CKN 1032/10, trudno jest wskazać konkretne zdarzenie oraz ścisłą datę, w której obowiązek alimentacyjny ustaje, bowiem usamodzielnianie się dziecka stanowi proces ciągły, składający się z wielu zdarzeń pozwalających na osiągnięcie stanu, kiedy dziecko może utrzymać się samodzielnie. Przez możliwość samodzielnego utrzymania się dziecka, należy rozumieć taką sytuację, w której posiada ono należyte przygotowanie do pracy zawodowej, jak i możliwość jej podjęcia, która powoduje, że jest ono w stanie bez pomocy rodziców zaspokoić swoje podstawowe potrzeby życiowe (takie jak wyżywienie, ubranie, koszty wynajęcia mieszkania itp.).

Pozwana uznała powództwo.

W myśl art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Z uwagi na uznanie powództwa co do zasady, ocenie sądu podlegało, czy stanowisko to nie zmierza do wywołania skutków opisanych w cyt. wyżej przepisie prawa.

W ocenie sądu uznanie powództwa w niniejszej sprawie nie było sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, ani nie zmierzało do obejścia prawa.

W kontekście powyższego należy uznać, że obowiązek alimentacyjny powoda względem pozwanej wygasł, albowiem pozwana ukończyła 26 rok życia, uzyskała należyte przygotowanie do wykonywania pracy zawodowej, którą zresztą wykonuje odpowiednio do swoich uzdolnień – prowadzi zajęcia ruchowe w przedszkolu i jednocześnie podwyższa swoje kwalifikacje kontynuując naukę na wyższej uczelni. Powyższe potwierdza okoliczność, że zaktualizowała się możliwość podjęcia przez pozwaną zatrudnienia w zawodzie zgodnym z uzyskanym wykształceniem i tym samym uzyskiwania dochodów na zaspokojenie swoich usprawiedliwionych potrzeb.

W ocenie Sądu uwzględnienie żądania strony powodowej uzasadniało również zawarcie przez pozwaną związku małżeńskiego w sierpniu 2015 r. W takiej sytuacji obowiązek zaspokajania potrzeb osoby uprawnionej spoczywa przede wszystkim na małżonku, gdyż obowiązek alimentacyjny małżonka wyprzedza obowiązek jego krewnych.

Wprawdzie przepis art. 130 k.r.o. dotyczy pierwszeństwa obowiązku alimentacyjnego małżonka w sytuacji rozwiązania lub unieważnienia małżeństwa,

a także orzeczenia separacji, ale skoro to małżonek jest pierwszą osobą z kręgu zobowiązanych do alimentacji w takich sytuacjach, to tym bardziej jest on pierwszym zobowiązanym do dostarczania środków utrzymania współmałżonkowi w trakcie trwania małżeństwa na podstawie art. 27 k.r.o. Taka sytuacja nie istnieje, gdy zobowiązany w bliższej kolejności małżonek nie jest w stanie uczynić zadość swemu obowiązkowi lub gdy uzyskanie od niego na czas potrzebnych uprawnionemu środków utrzymania jest niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami (art. 132 k.r.o.). W takiej sytuacji obowiązek dostarczania osobie uprawnionej środków utrzymania będzie obciążał osoby zobowiązane w dalszej kolejności (rodziców). W tym miejscu należy wskazać, że małżonek pozwanej pracuje zawodowo jako ślusarz, uzyskuje stały dochód i przyczynia się do zaspokajania potrzeb życiowych pozwanej, co dodatkowo przemawia za uchyleniem obowiązku alimentacyjnego powoda.

Przy uwzględnieniu powyższego Sąd uznał powództwo C. M.

za zasadne i ustalił – zgodnie z żądaniem stron – że jego obowiązek alimentacyjny powoda względem pozwanej wygasł z dniem 1 sierpnia 2015 r.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.